

Finantsaaret 1890—91 vil gaa glip af en Lønningsoprytning, som vilde være tilkommen ham efter de tidligere gjældende Lønningsregler. I hvilken Grad de nyere Regler ville virke til Ugunst for Arkivsekretær Bloch, vil fremgaa af følgende Sammenstilling mellem hans nuværende Lønningsforhold og dem, der vilde være indtraadte under den tidligere Ordning:

Efter Lov af 19de Februar 1861 og med Tillæg efter Lov af 26de Marts 1870 samt Dyrtsdstillæg paa Finantsloven vilde den samlede Lønning have udgjort:		Efter Lov af 30te Marts 1889:
i 1890.....	2,464 Kr.	2,300 Kr.
(i Finantsaaret 1890—91)	2,473 —	
i 1891.....	2,500 —	2,300 —
i 1892.....	2,500 —	" —
i 1893.....	2,608 —	" —
i 1894.....	2,720 —	" —
i 1895.....	" —	2,600 —
i 1896.....	" —	" —
i 1897.....	" —	" —
i 1898.....	" —	" —
i 1899.....	" —	" —
i 1900.....	2,832 —	2,900 —

Billighed taler i høi Grad for, at der ydes Arkivsekretær Bloch Erstatning for det af de forandrede Lønningsregler resulterende Tab, og man maa saa meget mere finde det ønskeligt at kunne efterkomme Rigsarkivarens Indstilling desangaaende, som det af ham er fremhævet, at den paagjældende Embedsmand har indlagt sig ikke ringe videnskabelig Fortjeneste ved efter sin Svoger, Professor Grundtvigs Død mod et ringe vederlag og i langt større Omfang, end det fra først af var paatæntt, at fuldføre det omfattende og møjsommelige Arbejde ved Affattelsen af en særviist Ordbog, der i Haandskrift (3 Foliobind) er stjænkent til det store kongelige Bibliothek.

Til III. B. a. 2 og 3. Som de tilsvarende Poster for Finantsaaret 1889—90.

Til III. B. a. 4. Det ordinære Beløb til Kontorudgifter er forhøiet med 450 Kr. til Rejser for Rigsarkivaren. Ved Arkivets Organisation er det forudsat, at Rigsarkivaren ikke blot af Navn, men ved umiddelbar Virksomhed paa Stedet skal være knyttet til Provindsarkiverne, og dette vil, især i de første Aar, medføre ikke blot Rejser dertil, men gjentagne aarlige Ophold ved Provindsarkiverne, for at han baade kan deltage i selve Arbejdet ved deres Indretning og have en fylbig Viden om deres Indhold og om Maaden, hvorpaa der arbejdes i dem. Det kan ligeledes meget vel tænkes, at Embedsmand eller Godseiere ville sætte Pris paa at forhandle med Rigsarkivaren personlig om deres Afleveringer. Man kan formentlig gaa ud fra, at der for Rigsarkivaren vil udkræves et aarligt Ophold i Viborg paa omtrent 30 Dage ialt, fordelte paa 3 Rejser. Efter de sædvanlige Regler for Dagpenge ville Udgifterne til disse Rejser og til andre Rejser i Sylland kunne ansættes til det foreslaede Beløb.

Paa Kontoen er opført som ekstraordinært et Beløb af 558 Kr. nemlig til Indkjøb af et Vinoleumstæppe til Rigsarkivets Læsesal. Da i sin Tid Marmorgulvet i dette Lokale blev afftaet til Rosenborg Slot, blev der i Stedet for indlagt et Guld af brugte Planker fra Amalienborg, og dette er ikke blot meget uheldigt af Udseende, men har tillige den Ulempe, at enhver Bevægelse paa det høres meget stærkt. Det vilde derfor være ønskeligt, om Gulvet kunde belægges med et lignende Tæppe som det, der er blevet anvendt i det kongelige Bibliothek. Præisen er beregnet efter det af Bygningsinspektøren affattede Dørslag.

Til III. B. a. 5. En Bevilling til Kjøb af Arkivalier er ofte bleven stærkt savnet. Der tilbydes af og til Statens Arkivar større eller mindre Samlinger af Arkivalier tilkjøbs; i flere Tilfælde er Betalingen for saadanne bleven afholdt af Kontorudgifterne, men som oftest har man ikke ment at kunne gjøre dette, og adskillige Ting, som rettest burde have været indlemmede i Arkiverne, ere saaledes gaaede til andre Kjøbere. Efter Rigsarkivarens Bemærkninger er det dog ikke saa meget de hidtil foresaldne Tilfælde, der maa opfordre Arkiverne til en forandret Holdning i dette Spørgsmaal, som de, der i Fremtiden kunne ventes at indtræffe, naar Provindsarkiverne komme i Virksomhed. Det